

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิจัยที่ได้จากการศึกษาถึง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน ศีลสมากรณีเด็กและเยาวชนในสถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชาย (บ้านกรุณา) สถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนสิรินธร ได้แบ่งการนำเสนอข้อมูลออกเป็น 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ลักษณะข้อมูลทั่วไป

ส่วนที่ 2 ผลการทดสอบสมมติฐาน

ส่วนที่ 1 ลักษณะข้อมูลทั่วไป

1. อายุปัจจุบันของเด็กและเยาวชน

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุปัจจุบัน

อายุ	บ้านกรุณา				บ้านสิรินธร				รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	$\bar{X}$	S.D.	จำนวน	ร้อยละ	$\bar{X}$	S.D.	จำนวน	ร้อยละ
13-15 ปี	20	13.3			11	7.3			31	10.3
16 ปี	23	15.3			23	15.3			46	15.3
17 ปี	45	30.0	17.14	1.39	25	16.7	17.70	1.58	70	23.3
18 ปี	45	30.0			49	32.7			94	31.4
19 ปี	13	8.7			30	20.0			43	14.3
20-24 ปี	4	2.7			12	8.0			16	5.4
รวม	150	100.0			150	100.0			300	100.0

จากตารางที่ 2 พบว่า สถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชาย (บ้านกรุณา) อายุปัจจุบันของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ คือ 17 ปี และ 18 ปี จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 30.0 รองลงมาอายุ 16 ปี, 13-15 ปี, 19 ปี และ 20-24 ปี จำนวน 23 คน, 20 คน, 13 คน และ 4 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 15.3, 13.3, 8.7 และ 2.7 ตามลำดับ

สถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนสิรินธร อายุปัจจุบันของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ คือ 18 ปี จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 32.7 รองลงมาอายุ 19 ปี, 17 ปี, 16 ปี, 20-24 ปี และ 13-15 ปี จำนวน 30 คน, 25 คน, 23 คน, 12 คน และ 11 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 20.0, 16.7, 15.3, 8.0 และ 7.3 ตามลำดับ

2. อายุขณะกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน

ตารางที่ 3 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุขณะกระทำความผิด

อายุ	บ้านกรุณา				บ้านสิรินธร				รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	$\bar{X}$	S.D.	จำนวน	ร้อยละ	$\bar{X}$	S.D.	จำนวน	ร้อยละ
13 ปี	1	0.7			3	2.0			4	1.3
14 ปี	8	5.3			10	6.6			18	6.0
15 ปี	30	20.0			28	18.7			58	19.3
16 ปี	28	18.7	16.28	1.05	31	20.7	16.20	1.14	59	19.7
17 ปี	75	50.0			69	46.0			144	48.0
18 ปี	8	5.3			9	6.0			17	5.7
รวม	150	100.0			150	100.0			300	100.0

จากตารางที่ 3 พบว่า สถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชาย (บ้านกรุณา) อายุขณะกระทำความผิดกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ คือ 17 ปี จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 50.0 รองลงมาอายุ 15 ปี, 16 ปี, 14 ปี, 18 ปี และ 13 ปี จำนวน 30 คน, 28 คน, 8 คน, 8 คน และ 1 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 20.0, 18.7, 5.3, 5.3 และ 0.7 ตามลำดับ

สถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนสิรินธร อายุขณะกระทำความผิด กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ คือ 17 ปี จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 46.0 รองลงมาอายุ 16 ปี, 15 ปี, 14 ปี, 18 ปี และ 13 ปี จำนวน 31 คน, 28 คน, 10 คน, 9 คน และ 3 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 20.7, 18.7, 6.7, 6.0 และ 2.0 ตามลำดับ

3. จำนวนครั้งที่เคยกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน

ตารางที่ 4 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามจำนวนครั้งที่เคยกระทำความผิด

จำนวน	บ้านกรุณา				บ้านสิรินธร				รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	$\bar{X}$	S.D.	จำนวน	ร้อยละ	$\bar{X}$	S.D.	จำนวน	ร้อยละ
1 ครั้ง	71	47.3			113	75.3			184	61.3
2 ครั้ง	64	42.7			30	20.0			94	31.3
3 ครั้ง	13	8.7	1.64	0.69	7	4.7	1.29	.55	20	6.7
4 ครั้ง	2	1.3			-	0.0			2	0.7
รวม	150	100.0			150	100.0			300	100.0

จากตารางที่ 4 พบว่า สถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชาย (บ้านกรุณา) จำนวนครั้งที่เคยกระทำความผิด กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ คือ 1 ครั้ง จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 47.3 รองลงมา 2 ครั้ง 3 ครั้ง และ 4 ครั้ง จำนวน 64 คน, 13 คน และ 2 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 42.7, 8.47 และ 1.3 ตามลำดับ

สถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนสิรินธร จำนวนครั้งที่เคยกระทำความผิด กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ คือ 1 ครั้ง จำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 75.3 รองลงมา 2 ครั้ง และ 3 ครั้ง จำนวน 30 คน และ 7 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 20 และ 4.7 ตามลำดับ

4. ระดับการศึกษาของเด็กและเยาวชน

ตารางที่ 5 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	บ้านกรุณา		บ้านสิรินธร		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ได้รับการศึกษา	1	0.7	1	0.7	2	0.7
ประถมศึกษาตอนต้น	3	2.0	2	1.3	5	1.7
ประถมศึกษาตอนปลาย	53	35.3	24	16.0	77	25.7
มัธยมศึกษาตอนต้นหรือเทียบเท่า	87	58.0	91	60.7	178	59.3
มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า	5	3.3	32	21.3	37	12.3
สูงกว่ามัธยมศึกษาตอนปลาย	1	0.7	-	0.0	1	0.3
รวม	150	100.0	150	100.0	300	100.0

จากตารางที่ 5 พบว่า สถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชาย (บ้านกรุณา) ระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ คือ มัธยมศึกษาตอนต้นหรือเทียบเท่า จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 58.0 รองลงมา ประถมศึกษาตอนปลาย, มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า, ประถมศึกษาตอนต้น, ไม่ได้รับการศึกษาและสูงกว่ามัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 53 คน, 5 คน, 3 คน, 1 คน และ 1 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 35.3, 3.3, 2.0, 0.7 และ 0.7 ตามลำดับ

สถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนสิรินธร ระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ คือ มัธยมศึกษาตอนต้นหรือเทียบเท่า จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 60.7 รองลงมา มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า, ประถมศึกษาตอนปลาย ประถมศึกษาตอนต้น และไม่ได้รับการศึกษา จำนวน 32 คน, 24 คน, 2 คน และ 1 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 21.3, 16.0, 1.3 และ 0.7 ตามลำดับ

5. จำนวนกลุ่มตัวอย่างเด็กและเยาวชนที่ถูกควบคุมในสถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน

ตารางที่ 6 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามจำนวนเด็กและเยาวชนที่ถูกควบคุมในสถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน

สถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน	จำนวน	ร้อยละ
บ้านกรุณา	150	50.0
บ้านสิรินธร	150	50.0
รวม	300	100.0

จากตารางที่ 6 พบว่า กลุ่มตัวอย่างแบ่งเป็น 2 แห่ง โดยแบ่งเป็นสถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชาย (บ้านกรุณา) และสถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนสิรินธร จำนวนแห่งละ 150 คน คิดเป็นร้อยละ 50 ทั้งสองแห่ง

6. ประเภทความผิด

ตารางที่ 7 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประเภทความผิด

ประเภทความผิด	บ้านกรุณา		บ้านสิรินธร		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย	12	8.0	19	12.7	31	10.3
ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน	56	37.4	77	51.3	133	44.3
ความผิดเกี่ยวกับเพศ	8	5.3	15	10.0	23	7.7
ความผิดตาม พ.ร.บ. ยาเสพติดฯ	74	49.3	39	26.0	113	37.7
รวม	150	100.0	150	100.0	300	100.0

จากตารางที่ 7 พบว่า สถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชาย (บ้านกรุณา) ประเภทความผิด กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ คือ ความผิดตาม พ.ร.บ.ยาเสพติด, จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 49.3 รองลงมา ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน, ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกายและความผิดเกี่ยวกับเพศ จำนวน 56 คน, 12 คน และ 8 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 37.4, 8.0 และ 5.3 ตามลำดับ

สถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนสิรินธร ประเภทความผิด กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ คือ ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 51.3 รองลงมา ความผิดตาม พ.ร.บ.ยาเสพติด, ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย และความผิดเกี่ยวกับเพศ จำนวน 39 คน, 19 คน และ 15 คน คิดเป็นร้อยละ 26.0, 12.7 และ 10.0 ตามลำดับ

7. ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย

ตารางที่ 8 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย

ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย	บ้านกรุณา		บ้านสิรินธร		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ฆ่าผู้อื่น	6	50.0	8	42.1	14	45.2
ทำร้ายร่างกาย	4	33.3	7	36.8	11	35.5
อื่น ๆ	2	16.7	4	21.1	6	19.3
รวม	12	100.0	19	100.0	31	100.0

จากตารางที่ 8 พบว่า สถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชาย (บ้านกรุณา) ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ กระทำผิดฆ่าผู้อื่น จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 50.0 รองลงมา ทำร้ายร่างกายและความผิดอื่น ๆ จำนวน 4 คน และ 2 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 และ 16.7 ตามลำดับ

สถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนสิรินธร ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ กระทำผิดฆ่าผู้อื่น จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 42.1 รองลงมา กระทำผิดทำร้ายร่างกายและความผิดอื่น ๆ จำนวน 7 คน และ 4 คน คิดเป็นร้อยละ 36.8 และ 21.1 ตามลำดับ

8. ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน

ตารางที่ 9 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน

ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน	บ้านกรุณา		บ้านสิรินธร		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ปล้นทรัพย์สิน	17	30.4	20	26.0	37	27.8
ชิงทรัพย์สิน	5	8.8	7	9.1	12	9.1
วิ่งราวทรัพย์สิน	1	1.8	1	1.3	2	1.5
ลักทรัพย์สิน	31	55.4	45	58.4	76	57.1
กรรโชกทรัพย์สิน	-	0.0	-	0.0	-	-
ยักยอก	1	1.8	-	0.0	1	0.7
ฉ้อโกง	-	0.0	-	0.0	-	-
อื่น ๆ	1	1.8	4	5.2	5	3.8
รวม	56	100.0	77	100.0	133	100.0

จากตารางที่ 9 พบว่า สถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชาย (บ้านกรุณา) ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ กระทำความผิดฐานลักทรัพย์สิน จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 55.4 รองลงมาได้แก่ กระทำความผิดปล้นทรัพย์สิน, ชิงทรัพย์สิน จำนวน 17 คน, 5 คน คิดเป็นร้อยละ 30.4, 8.8 ตามลำดับ

สถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนสิรินธร ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ กระทำความผิดฐานลักทรัพย์สิน จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 58.4 รองลงมาได้แก่ ปล้นทรัพย์สิน, ชิงทรัพย์สิน จำนวน 20 คน, 7 คน คิดเป็นร้อยละ 26.0, 9.1 ตามลำดับ

9. ความผิดเกี่ยวกับเพศ

ตารางที่ 10 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความผิดเกี่ยวกับเพศ

ความผิดเกี่ยวกับเพศ	บ้านกรุณา		บ้านสิรินธร		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ข่มขืนกระทำชำเรา	3	37.5	9	60.0	12	52.2
อนาจาร	1	12.5	-	0.0	1	4.3
อื่น ๆ	4	50.0	6	40.0	10	43.5
รวม	8	100.0	15	100.0	23	100.0

จากตารางที่ 10 พบว่า สถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชาย (บ้านกรุณา) ความผิดเกี่ยวกับเพศ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ กระทำผิดฐานอื่น ๆ เช่น พรากผู้เยาว์ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 50.0 รองลงมาได้แก่ ข่มขืนกระทำชำเรา, อนาจาร จำนวน 3 คน, 1 คน คิดเป็นร้อยละ 37.5, 12.5 ตามลำดับ

สถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนสิรินธร ความผิดเกี่ยวกับเพศ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ กระทำผิดฐานข่มขืนกระทำชำเรา รองลงมากระทำผิดอื่น ๆ จำนวน 9 คน, 6 คน คิดเป็นร้อยละ 60.0, 40.0 ตามลำดับ

10. ความผิดตาม พ.ร.บ.ยาเสพติดฯ

ตารางที่ 11 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความผิดตาม พ.ร.บ.ยาเสพติดฯ

ความผิดตามพ.ร.บ.ยาเสพติด ฯ	บ้านกรุณา		บ้านสิรินธร		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เสพยาเสพติด	9	12.2	5	12.8	14	12.4
ครอบครองยาเสพติด	36	48.6	14	35.9	50	44.2
ครอบครองเพื่อจำหน่าย	16	21.6	11	38.2	27	23.9
จำหน่ายยาเสพติด	12	16.2	8	20.5	20	17.7
อื่น ๆ	1	1.4	1	2.6	2	1.8
รวม	74	100.0	39	100.0	113	100.0

จากตารางที่ 11 พบว่า สถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชาย (บ้านกรุณา) ความผิดตาม พ.ร.บ.ยาเสพติดฯ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ กระทำผิดฐานครอบครองยาเสพติด จำนวน 36 คน คิดเป็น ร้อยละ 48.6 รองลงมาได้แก่ ครอบครองเพื่อจำหน่าย, จำหน่ายยาเสพติด จำนวน 16 คน, 12 คน คิดเป็นร้อยละ 21.6, 16.2 ตามลำดับ

สถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนสิรินธร ความผิดตาม พ.ร.บ.ยาเสพติดฯ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ กระทำผิดฐาน ครอบครองยาเสพติด จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 35.9 รองลงมาได้แก่ ครอบครองเพื่อจำหน่าย, จำหน่ายยาเสพติด จำนวน 11 คน, 8 คน คิดเป็นร้อยละ 38.2, 20.5 ตามลำดับ

11. ลักษณะการกระทำผิด

ตารางที่ 12 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามลักษณะการกระทำผิด

ความคิดเกี่ยวกับเพศ	บ้านกรุณา		บ้านสิรินธร		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
กระทำผิดเพียงลำพัง	74	49.3	69	46.0	143	47.7
กระทำผิดร่วมกับบุคคลอื่น	76	50.7	81	54.0	157	52.3
รวม	150	100.0	150	100.0	300	100.0

จากตารางที่ 12 พบว่า สถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชาย (บ้านกรุณา) ลักษณะการกระทำผิด กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ กระทำผิดร่วมกับบุคคลอื่น จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 50.7 รองลงมากระทำผิดเพียงลำพัง จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 49.3

สถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนสิรินธร ลักษณะการกระทำผิด กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ กระทำผิดร่วมกับบุคคลอื่น จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 54.0 รองลงมากระทำผิดเพียงลำพัง จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 46.0

12. กระทบใจร่วมกับบุคคลอื่น

ตารางที่ 13 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการกระทบใจร่วมกับบุคคลอื่น

กระทบใจร่วมกับบุคคลอื่น	บ้านกรุณา		บ้านสิรินธร		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ญาติพี่น้อง	2	2.6	3	3.7	5	3.2
เพื่อน	74	97.4	76	93.8	150	95.5
อื่นๆ	-	0.0	2	2.5	2	1.3
รวม	76	100	81	100	157	100

จากตารางที่ 13 พบว่า สถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชาย (บ้านกรุณา) การกระทบใจร่วมกับบุคคลอื่น กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ กระทบใจร่วมกับเพื่อน จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 97.4 รองลงมากระทบใจร่วมกับญาติพี่น้อง จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.6

สถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนสิรินธร การกระทบใจร่วมกับบุคคลอื่น กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ การกระทบใจร่วมกับเพื่อน จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 93.8 รองลงมาได้แก่กระทบใจร่วมกับญาติพี่น้องและอื่นๆ จำนวน 3 คน, 2 คน คิดเป็นร้อยละ 3.7, 2.5 ตามลำดับ

13. สถานที่เกิดเหตุ

ตารางที่ 14 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานที่เกิดเหตุ

สถานที่เกิดเหตุ	บ้านกรุณา		บ้านสิรินธร		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ภายในบ้าน, ที่พักอาศัย	55	36.7	54	36.0	109	36.3
ภายในที่ทำงาน	7	4.7	6	4.0	13	4.3
ห้างสรรพสินค้า	6	4.0	7	4.7	13	4.3
รถประจำทาง	6	4.0	6	4.0	12	4.0
สวน, ไร่, นา	11	7.3	18	12.0	29	9.7
สถานที่ราชการ	4	2.7	4	2.7	8	2.7
โรงเรียน	5	3.3	5	3.3	10	3.3
อื่น ๆ	56	37.3	50	33.3	106	35.4
รวม	150	100.0	150	100.0	300	100.0

จากตารางที่ 14 พบว่า สถานที่ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชาย (บ้านกรุณา) สถานที่เกิดเหตุกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ กระทำผิดสถานที่อื่น ๆ เช่น ริมถนน, ท้องถนน จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 37.3 รองลงมาได้แก่ ภายในบ้าน, ที่พักอาศัย สวน, ไร่, นา จำนวน 55 คน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 36.7, 7.3 ตามลำดับ

สถานที่ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนสิรินธร สถานที่เกิดเหตุกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ กระทำผิดภายในบ้าน, ที่พักอาศัย จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 36.0 รองลงมา ได้แก่ สถานที่อื่น ๆ สวน, ไร่, นา จำนวน 50 คน, 18 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3, 12.0 ตามลำดับ

14. เวลาที่เกิดเหตุ

ตารางที่ 15 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเวลาที่เกิดเหตุ

เวลาที่เกิดเหตุ	บ้านกรุณา		บ้านสิรินธร		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
กลางวัน (06.01 น.-18.00 น.)	67	44.7	70	46.7	137	45.7
กลางคืน (18.01 น.-06.00 น.)	83	55.3	80	53.3	163	54.3
รวม	150	100.0	150	100.0	300	100.0

จากตารางที่ 15 พบว่า สถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชาย (บ้านกรุณา) เวลาที่เกิดเหตุ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ กระทำผิดเวลากลางคืน จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 55.3 รองลงมาเวลากลางวัน จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 44.7

สถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนสิรินธร เวลาที่เกิดเหตุ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่กระทำผิดเวลากลางคืน จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 53.3 รองลงมา เวลากลางวันจำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 46.7

15. อาวุธที่ใช้ในการกระทำความผิด

ตารางที่ 16 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอาวุธที่ใช้ในการกระทำความผิด

อาวุธที่ใช้ในการกระทำความผิด	บ้านกรุณา		บ้านสิรินธร		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ได้ใช้อาวุธ	115	76.6	110	73.3	225	75.0
มีด	15	10.0	18	12.0	33	11.0
ไม้	4	2.7	5	3.4	9	3.0
ปืน	7	9.7	9	6.0	16	5.3
อื่นๆ	9	6.0	8	5.3	17	5.7
รวม	150	100.0	150	100.0	300	100.0

จากตารางที่ 16 พบว่า สถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชาย (บ้านกรุณา) อาวุธที่ใช้ในการกระทำความผิด กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ไม่ได้ใช้อาวุธในการกระทำความผิดจำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 76.6 รองลงมา ใช้มีดเป็นอาวุธ, อาวุธอื่น ๆ จำนวน 15 คน, 9 คน คิดเป็นร้อยละ 10.0, 6.0 ตามลำดับ

สถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนสิรินธร อาวุธที่ใช้ในการกระทำความผิด กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ไม่ได้ใช้อาวุธในการกระทำความผิด จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 73.3. รองลงมาใช้มีด, อาวุธในการกระทำความผิด จำนวน 18 คน, 9 คน คิดเป็นร้อยละ 12.0, 6.0 ตามลำดับ

16. การวางแผนหรือไตร่ตรองการกระทำผิด

ตารางที่ 17 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการวางแผนหรือไตร่ตรอง
กระทำผิด

การวางแผนหรือไตร่ตรองการกระทำผิด	บ้านกรุณา		บ้านสิรินธร		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
วางแผนหรือไตร่ตรองการกระทำผิดไว้ก่อน	26	17.3	30	20.0	56	18.7
ไม่ได้วางแผนหรือไตร่ตรองการกระทำ ความผิดไว้ก่อน	124	82.7	120	80.0	244	81.3
รวม	150	100.0	150	100.0	300	100.0

จากตารางที่ 17 พบว่า สถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชาย (บ้านกรุณา) การวางแผนหรือไตร่ตรองการกระทำผิด กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ไม่ได้วางแผนหรือไตร่ตรองไว้ก่อน จำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 82.7 รองลงมาได้วางแผนหรือไตร่ตรองการกระทำผิดไว้ก่อน จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 17.3

สถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนสิรินธร การวางแผนหรือไตร่ตรองการกระทำผิดกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ได้วางแผนหรือไตร่ตรองการกระทำผิดไว้ก่อน จำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 80.0 รองลงมา ได้วางแผนหรือไตร่ตรองการกระทำผิดไว้ก่อน จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 20.0

ส่วนที่ 2 การทดสอบสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานที่ 1 เด็กและเยาวชนที่มีความรู้สึกผูกพันต่อบิดามารดามาก จะกระทำผิดน้อยกว่าเด็กและเยาวชนที่มีความรู้สึกผูกพันต่อบิดามารดาน้อย

ตารางที่ 18 ความสัมพันธ์ระหว่างการพักอาศัยอยู่กับบิดามารดากับการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน

ประเภทความผิด	การพักอาศัยอยู่กับบิดามารดา					
	ทุกวัน	เกือบทุกวัน	วันเว้นวัน	อาทิตย์ละวัน	ไม่เคย	รวม
ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย	3 (11.1)	2 (4.3)	5 (7.5)	10 (18.9)	11 (62.1)	31 (10.3)
ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน	9 (33.3)	35 (74.5)	27 (40.3)	23 (43.4)	39 (33.6)	133 (44.3)
ความผิดเกี่ยวกับเพศ	-	3 (6.4)	5 (7.5)	3 (5.7)	12 (11.3)	23 (7.7)
ความผิดตาม พ.ร.บ. ยาเสพติด ฯ	15 (55.6)	7 (14.9)	30 (44.8)	17 (32.1)	44 (41.5)	113 (37.7)
รวม	27 (9.0)	47 (15.7)	67 (22.3)	53 (17.7)	106 (35.3)	300 (100.0)
Chi-square = 32.7654		D.F. = 12				
Significance = 0.0011		Gamma = 0.5000				

จากตารางที่ 18 ผลการวิเคราะห์ด้วยค่าสถิติ Chi-square พบว่า การพักอาศัยอยู่กับบิดามารดา มีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยจะทราบได้จากค่า Chi-square = 32.7654 , Significance = 0.0011 และค่า Gamma = 0.5000

เมื่อพิจารณา ระดับและทิศทางความสัมพันธ์ด้วยค่าสถิติ Gamma พบว่ามีค่าเท่ากับ 0.5000 หมายความว่า ตัวแปรทั้งสองดังกล่าวมีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างสูง และเป็นไปในทิศทางบวก

ตารางที่ 19 ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพภายในครอบครัวระหว่างบิดามารดากับการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน

ประเภทความผิด	สถานภาพภายในครอบครัวระหว่างบิดามารดา				
	บิดาหรือมารดาถึงแก่กรรม	หย่าร้าง	แยกกันอยู่	อยู่ด้วยกัน	รวม
ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย	12 (9.2)	7 (13.2)	7 (15.2)	5 (7.1)	31 (10.3)
ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน	60 (45.8)	26 (49.1)	15 (32.6)	32 (45.7)	133 (44.3)
ความผิดเกี่ยวกับเพศ	16 (12.2)	3 (5.7)	1 (2.2)	3 (4.3)	23 (7.7)
ความผิดตาม พ.ร.บ. ยาเสพติด ฯ	43 (32.8)	17 (32.1)	23 (50.0)	30 (42.9)	113 (37.7)
รวม	131 (43.7)	53 (17.7)	46 (15.3)	70 (23.3)	300 (100.0)
Chi-square = 17.4151		D.F. = 9			
Significance = 0.0000		Gamma = 0.6042			

จากตารางที่ 19 ผลการวิเคราะห์ด้วยค่าสถิติ Chi-square พบว่า สถานภาพภายในครอบครัวระหว่างบิดามารดา มีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยจะทราบได้จากค่า Chi-square = 17.4151, Significance = 0.0000 และค่า Gamma = 0.6042

เมื่อพิจารณาระดับและทิศทางความสัมพันธ์ด้วยค่าสถิติ Gamma พบว่ามีค่าเท่ากับ 0.6042 หมายความว่า ตัวแปรทั้งสองดังกล่าวมีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างสูง และเป็นไปในทิศทางบวก

ตารางที่ 20 ความสัมพันธ์ระหว่าง การปรึกษาปัญหาเกี่ยวกับบิดามารดาของเด็กและเยาวชนกับการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน

ประเภทความผิด	การปรึกษาปัญหาเกี่ยวกับบิดามารดา					
	ทุกครั้ง	บ่อยครั้ง	บางครั้ง	นาน ๆ ครั้ง	ไม่เคยปรึกษา	รวม
ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย	-	2	4	9	16	31
	-	(3.6)	(10.3)	(8.7)	(16.3)	(10.3)
ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน	2	24	15	54	38	133
	(50)	(43.6)	(38.5)	(51.9)	(38.8)	(44.3)
ความผิดเกี่ยวกับเพศ	-	6	-	7	10	23
	-	(10.9)	-	(6.7)	(10.2)	(7.7)
ความผิดตาม พ.ร.บ. ยาเสพติด ฯ	2	23	20	34	34	115
	(50.0)	(41.8)	(51.3)	(32.7)	(34.7)	(37.7)
รวม	4	55	39	104	98	300
	(1.3)	(18.3)	(13.0)	(34.7)	(32.7)	(100.0)
Chi-square = 22.1019		D.F. = 12				
Significance = 0.0158		Gamma = 0.3000				

จากตารางที่ 20 ผลการวิเคราะห์ด้วยค่าสถิติ Chi-square พบว่า การปรึกษาปัญหาเกี่ยวกับบิดามารดาของเด็กและเยาวชน มีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยจะทราบได้จากค่า Chi-square = 22.1019 , Significance = 0.0158 และค่า Gamma = 0.3000

เมื่อพิจารณาระดับและทิศทางความสัมพันธ์ด้วยค่าสถิติ Gamma พบว่ามีค่าเท่ากับ 0.3000 หมายความว่า ตัวแปรทั้งสองดังกล่าวมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง และเป็นไปในทิศทางบวก

ตารางที่ 21 การทดสอบสมมติฐานที่ 1

ปัจจัยความรู้สึกผูกพันต่อบิดามารดา กับการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน	ระดับความสัมพันธ์
1. การพักอาศัยอยู่กับบิดามารดา	มีความสัมพันธ์ระดับค่อนข้างสูง
2. สถานภาพภายในครอบครัว	มีความสัมพันธ์ระดับค่อนข้างสูง
3. การปรึกษาปัญหาต่อบิดามารดา	มีความสัมพันธ์ระดับปานกลาง

จากตารางที่ 21 พบว่า การทดสอบแต่ละตัวแปรย่อยในเรื่อง “ความรู้สึกผูกพันต่อบิดามารดา” ค่าไคสแควร์ ในตารางที่ 18-20 ที่คำนวณได้มีค่ามากกว่าไคสแควร์ในตาราง ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่า ผลการวิจัยนี้ “ยอมรับสมมติฐานที่ 1”

กล่าวคือ ตัวแปร “ความรู้สึกผูกพันต่อบิดามารดา” มีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ย่อมแสดงให้เห็นว่า เด็กและเยาวชนที่มีความรู้สึกผูกพันต่อบิดามารดามาก จะกระทำผิดน้อยกว่า เด็กและเยาวชนที่มีความรู้สึกผูกพันต่อบิดามารดาน้อย อันเนื่องมาจากเด็กและเยาวชนที่คำนึงถึงความรู้สึกของบิดามารดาตนเองว่า ถ้าหากพวกเขากระทำผิดและถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุม จะทำให้บิดามารดา รู้สึกเสียใจและสิ้นหวังกับความคาดหวังในตัวของเด็กและเยาวชนแล้ว ทำให้ส่งผลกระทบต่อการตัดสินใจในการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน ในทางกลับกันหากสัมพันธ์ภายในครอบครัวมีการทะเลาะเบาะแว้งกันเป็นประจำ ครอบครัวไม่มีความสุข จะทำให้เด็กและเยาวชนขาดความรักความเข้าใจ ความอบอุ่นในครอบครัว และบางครั้งเมื่อมีปัญหาถกเถียงก็มักจะไม่ปรึกษาสมาชิกในครอบครัว หรือไม่ยอมรับฟังคำแนะนำตลอดจนการว่ากล่าวตักเตือนจากสมาชิกภายในครอบครัว แต่จะแก้ไขปัญหาด้วยตนเองเพียงลำพังจนเป็นเหตุให้ตัดสินใจผิดพลาดกระทำผิดเกิดขึ้น จากที่กล่าวมานั้นจึงเป็นเหตุให้เด็กและเยาวชนที่มีความรู้สึกผูกพันต่อบิดามารดามาก มีการกระทำผิดที่แตกต่างกับเด็กและเยาวชนที่มีความรู้สึกผูกพันต่อบิดามารดาน้อย นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องสนับสนุนเหตุผล คือ

นพพร พานิชสุข (2528) ได้ทำการวิจัย อิทธิพลของครอบครัวที่มีผลต่อการใช้จ่าย กระตุ้นประสาทแอมเฟตามีนของเด็กวัยรุ่น พบว่าปัญหาและสาเหตุในครอบครัวมีอิทธิพลต่อการใช้จ่ายกระตุ้นประสาทแอมเฟตามีน จากสภาพครอบครัวที่หย่าร้างทำให้เด็กขาดความรัก ความอบอุ่น ขาดที่ปรึกษา ทำให้เด็กเกิดความสับสน ขาดที่ยึดเหนี่ยวทางใจ รวมทั้งสภาพแวดล้อมและการคบเพื่อนที่ใช้สารเสพติด จะทำให้เด็กถูกชักจูงไปในทางที่ผิดได้ง่าย จนมีผลให้ใช้สารเสพติด (อ้างถึงใน ประภาส สุขทรศณีชัย, 2536: 32)

ลาดทองใบ ภูอภิมย์ (2530) ได้ทำการวิจัยเรื่อง บทบาทของครอบครัวในการป้องกันการติดยาเสพติด โดยใช้กลุ่มตัวอย่างมาจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตกรุงเทพมหานคร ผลปรากฏว่า ปัจจัยทางครอบครัวโดยเรียงลำดับความสำคัญดังนี้ การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล การอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความรักเอาใจใส่ และทัศนคติของเด็กต่อการควบคุมการรับชมวิทยุโทรทัศน์ของผู้ปกครอง จะเป็นภูมิคุ้มกันการใช้จ่ายยาเสพติดของเด็ก 3 ด้าน คือ ปริมาณความใกล้ชิดกับยาเสพติด ความรู้เกี่ยวกับสาเหตุการเสพติด และปริมาณการชักจูงจากเพื่อน (อ้างถึงใน ประภาส สุขทรศณีชัย, 2536: 32)

วาสุเทพ ทองเจิม (2540: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาถึง มูลเหตุจูงใจในการกระทำ ความผิดของเด็กและเยาวชนชาย พบว่า ครอบครัวของเด็กและเยาวชนส่วนใหญ่เป็นครอบครัวสลายมากที่สุด ฐานะเศรษฐกิจส่วนใหญ่พอกินพอใช้ แต่ต้องช่วยกันทำงานหารายได้ เด็กและเยาวชนส่วนใหญ่ติดยาเสพติดและเคยติดยาเสพติดมาก่อน ขาดความสนใจจากบิดามารดาผู้ปกครอง และกระทำผิดเนื่องจากเพื่อนชวนเป็นอันดับหนึ่ง

อชฌา ลิ้มปีไพฑูรย์ (2521: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับลักษณะของกลุ่มเพื่อนของเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดในสถานฝึกอบรม พบว่า เด็กที่กระทำความผิดส่วนใหญ่มาจากครอบครัวที่ขาดงาน บิดามารดาแยกกันอยู่ และการคบเพื่อนไม่ดี จะเป็นสาเหตุหนึ่งให้เด็กและเยาวชนกระทำผิดโดยเด็กส่วนมากที่กระทำความผิดจะเป็นเพื่อนสนิทกัน

ดังนั้น จากเหตุผลและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จึงสนับสนุนสมมติฐานที่ 1 ที่ว่า เด็กและเยาวชนที่มีความรู้สึกผูกพันต่อบิดามารดามาก จะกระทำผิดน้อยกว่า เด็กและเยาวชนที่มีความรู้สึกผูกพันต่อบิดามารดาน้อย

สมมติฐานที่ 2 เด็กและเยาวชนที่มีความใกล้ชิดกับเพื่อนที่กระทำผิดมากจะกระทำผิดมากกว่าเด็กและเยาวชนที่มีความใกล้ชิดกับเพื่อนที่กระทำผิดน้อย

ตารางที่ 22 ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนที่เคยกระทำผิด กับการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน

ประเภทความผิด	เพื่อนที่เคยกระทำผิด		
	ไม่มี	มี	รวม
ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย	14 (12.1)	17 (9.2)	31 (10.3)
ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน	39 (33.6)	94 (51.1)	133 (44.3)
ความผิดเกี่ยวกับเพศ	12 (10.3)	11 (6.0)	23 (7.7)
ความผิดตาม พ.ร.บ. ยาเสพติด ฯ	51 (44.0)	62 (33.7)	113 (37.7)
รวม	116 (38.7)	184 (61.3)	300 (100.0)
Chi-square = 9.2087 D.F. = 3			
Significance = 0.0266 Gamma = 0.4516			

จากตารางที่ 22 ผลการวิเคราะห์ด้วยค่าสถิติ Chi-square พบว่า เพื่อนที่เคยกระทำผิด มีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยจะทราบได้จากค่า Chi-square = 9.2087 , Significance = 0.0266 และ Gamma = 0.4516

เมื่อพิจารณาระดับและทิศทางความสัมพันธ์ด้วยค่าสถิติ Gamma พบว่ามีค่าเท่ากับ 0.4516 หมายความว่า ตัวแปรทั้งสองดังกล่าวมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง และเป็นไปในทิศทางบวก

ตารางที่ 23 ความสัมพันธ์ระหว่างการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนเพราะเพื่อนชักชวน กับการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน

ประเภทความผิด	การกระทำผิดของเด็กและเยาวชนเพราะเพื่อนชักชวน			
	ใช่	ไม่แน่ใจ	ไม่ใช่	รวม
ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย	16 (11.3)	11 (12.1)	4 (6.0)	31 (10.3)
ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน	55 (38.7)	40 (44.0)	38 (56.7)	133 (44.3)
ความผิดเกี่ยวกับเพศ	10 (7.0)	11 (12.1)	2 (3.0)	23 (7.7)
ความผิดตาม พ.ร.บ. ยาเสพติด ฯ	61 (43.0)	29 (31.9)	23 (34.5)	113 (37.7)
รวม	142 (47.4)	91 (30.3)	67 (22.5)	300 (100.0)
Chi-square = 13.3242		D.F. = 6		
Significance = 0.0489		Gamma = 0.3000		

จากตารางที่ 23 ผลการวิเคราะห์ด้วยค่าสถิติ Chi-square พบว่า การกระทำผิดของเด็กและเยาวชนเพราะเพื่อนชักชวน มีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยจะทราบได้จากค่า Chi-square = 13.3242 , Significance = 0.0489 และ Gamma = 0.3000

เมื่อพิจารณา ระดับและทิศทางความสัมพันธ์ด้วยค่าสถิติ Gamma พบว่ามีค่าเท่ากับ 0.3000 หมายความว่า ตัวแปรทั้งสองดังกล่าวมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง และเป็นไปในทิศทางบวก

ตารางที่ 24 ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนที่สนิทส่วนใหญ่เคยถูกจับกุม กับการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน

ประเภทความผิด	เพื่อนที่สนิทเคยถูกจับกุม			
	ไม่เคย	ไม่แน่ใจ	เคย	รวม
ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย	5 (9.4)	8 (21.1)	13 (8.6)	31 (10.3)
ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน	19 (35.8)	24 (63.2)	90 (43.1)	133 (44.3)
ความผิดเกี่ยวกับเพศ	5 (9.4)	-	18 (8.6)	23 (7.7)
ความผิดตาม พ.ร.บ. ยาเสพติด ฯ	24 (45.3)	6 (15.8)	83 (39.7)	113 (37.7)
รวม	53 (17.7)	38 (12.7)	209 (69.7)	300 (100.0)
Chi-square = 18.0902		D.F. = 6		
Significance = 0.0060		Gamma = 0.3200		

จากตารางที่ 24 ผลการวิเคราะห์ด้วยค่าสถิติ Chi-square พบว่า เพื่อนที่สนิทส่วนใหญ่เคยถูกจับกุม มีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยจะทราบได้จากค่า Chi-square = 18.0902 , Significance = 0.0060 และ Gamma = 0.3200

เมื่อพิจารณาระดับและทิศทางความสัมพันธ์ด้วยค่าสถิติ Gamma พบว่ามีค่าเท่ากับ 0.3200 หมายความว่า ตัวแปรทั้งสองดังกล่าวมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง และเป็นไปในทิศทางบวก

ตารางที่ 25 การทดสอบสมมติฐานที่ 2

ปัจจัยความใกล้ชิดกับเพื่อนที่กระทำผิด กับการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน	ระดับความสัมพันธ์
1. เพื่อนที่เคาะกระทำผิด	มีความสัมพันธ์ระดับปานกลาง
2. การกระทำผิดเพราะเพื่อนชักชวน	มีความสัมพันธ์ระดับปานกลาง
3. เพื่อนสนิทส่วนใหญ่เคยถูกจับกุม	มีความสัมพันธ์ระดับปานกลาง

จากตารางที่ 25 พบว่า การทดสอบแต่ละตัวแปรย่อยในเรื่อง “ความใกล้ชิดกับเพื่อนที่กระทำผิด” ค่าไคสแควร์ ในตารางที่ 22-24 ที่คำนวณได้มีค่ามากกว่าไคสแควร์ในตาราง ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่า ผลการวิจัยนี้ “ยอมรับสมมติฐานที่ 2”

กล่าวคือ ตัวแปร “ความใกล้ชิดกับเพื่อนที่กระทำผิด” มีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ย่อมแสดงให้เห็นว่า เด็กและเยาวชนที่มีความใกล้ชิดกับเพื่อนที่กระทำผิดมาก จะกระทำผิดมากกว่า เด็กและเยาวชนที่มีความใกล้ชิดกับเพื่อนที่กระทำผิดน้อย ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่า เด็กและเยาวชนเมื่อมีความใกล้ชิดกับเพื่อนที่กระทำผิดมาก จะมีการเรียนรู้การกระทำผิดได้มากโดยการมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนที่กระทำผิด มีการถ่ายทอดวิธีการและเทคนิคของการกระทำผิด ตามทฤษฎีการมีความสัมพันธ์ที่แตกต่างกันของ Sutherland ที่กล่าวไว้ข้างต้น เพื่อนที่กระทำผิดจะเป็นตัวกระตุ้นและสนับสนุนการกระทำผิดเป็นอย่างดี ทำให้เด็กและเยาวชนตัดสินใจที่จะกระทำผิด ดังนั้น การคบเพื่อนจะเป็นสิ่งสำคัญสำหรับเด็กและเยาวชน เนื่องจากถ้าพวกเขาคบเพื่อนไม่ดีเกรแล้ว อาจทำให้พวกเขาเหล่านั้นประพฤตินเสียวโดยเฉพาะเด็กและเยาวชนที่บิดามารดาไม่มีโอกาสอบรมสั่งสอน ไม่เข้าลูก ๆ ทำให้เด็กและเยาวชนหันไปพึ่งนอกรบ้าน และถูกชักจูงโดยเพื่อนที่ไม่ดีไปในทางเสียวหาได้ จากที่กล่าวมานั้น จึงเป็นเหตุให้เด็กและเยาวชนที่มีความใกล้ชิดกับเพื่อนที่กระทำผิดมาก มีการกระทำผิดที่แตกต่างกับเด็กและเยาวชนที่มีความใกล้ชิดกับเพื่อนที่กระทำผิดน้อย นอกจากนั้น ยังมีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องสนับสนุนเหตุผล คือ

ยุบลวรรณ ประมวลรัฐการ (2532) ได้ศึกษาวิจัย ตัวแบบสมมติฐานการใช้ยาหรือสิ่งเสพติดในวัยรุ่น ทดสอบเฉพาะนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญ อ.เมือง จ.นนทบุรี โดยใช้ตัวแบบสมมติฐานที่ประกอบด้วย 6 โมโนทัศน์ คือ การใช้ยาหรือสิ่งเสพติดในวัยรุ่น การคบเพื่อนที่ใช้ยาหรือสิ่งเสพติด ความเชื่อในค่านิยมและบรรทัดฐานของสังคม ความยึดมั่นผูกพันต่อการกระทำที่สังคมยอมรับความรู้สึกรู้สึกผูกพันต่อโรงเรียน ความรู้สึกผูกพันต่อบิดามารดา ซึ่งใช้ทดสอบ 2 ขั้นตอน โดยใช้เทคนิควิถีวิเคราะห์ (path analysis) คือ รวมประเภทยของยาเสพติดและแยกประเภทยของยาเสพติดออกจากกันผลการวิจัยปรากฏว่า การทดสอบตัวแบบโดยรวมประเภทจะเห็นว่า การคบเพื่อนที่ใช้ยาเสพติด ความยึดมั่นผูกพันต่อการกระทำที่สังคมยอมรับ ความเชื่อในค่านิยมและบรรทัดฐานของสังคม มีผลกระทบโดยตรงต่อการใช้ยาเสพติด และการทดสอบโดยแยกประเภทของยาพบว่า ตัวแบบที่สร้างขึ้นสามารถอธิบายการสูบบุหรี่ของวัยรุ่นได้มากที่สุด รองลงมาคือ ภัยคุกคาม และ อัลกอฮอล (อ้างถึงใน ปะภาลี สุขทรศนีย์, 2536: 32)

อัชฌา ทิมปีไพฑูรย์ (2521: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับลักษณะของกลุ่มเพื่อนของเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดในสถานฝึกอบรม พบว่า เด็กที่กระทำความผิดส่วนใหญ่มาจากครอบครัวที่ยากจน บิดามารดาแยกกันอยู่ และการคบเพื่อนไม่ดี จะเป็นสาเหตุหนึ่งให้เด็กและเยาวชนกระทำความผิดโดยเด็กส่วนมากที่กระทำความผิดจะเป็นเพื่อนสนิทกัน

Reckless ลงความเห็นว่าการคบเพื่อนเลวเป็นแรงผลักดันที่สำคัญที่สุด ในการก่อให้เกิดปัญหาเด็กกระทำความผิดและอาชญากรรม เด็กเกรส่วนใหญ่มักมีเพื่อนเป็นเด็กเกรด้วยกัน ซึ่งพอสรุปได้ว่า เด็กที่กระทำความผิด มักจะมีเพื่อนเกรมากกว่าเด็กที่ไม่เคยกระทำความผิด นอกจากนี้ยังมีหลักฐานชี้ให้เห็นในแนวเดียวกัน เด็กนักเรียนที่มีเพื่อนที่นิยมชมชอบครูมักเป็นเด็กดี ส่วนเด็กที่มีเพื่อนที่ครูไม่ชอบ มักจะเป็นเด็กเกร (อ้างถึงใน ชาญศักดิ์ จริยวิทยานนท์, 2536: 16)

ดังนั้น จากเหตุผลและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จึงสนับสนุนสมมติฐานที่ 2 ที่ว่า เด็กและเยาวชนที่มีความใกล้ชิดกับเพื่อนที่กระทำความผิดมาก จะกระทำความผิดมากกว่า เด็กและเยาวชนที่มีความใกล้ชิดกับเพื่อนที่กระทำความผิดน้อย

สมมติฐานที่ 3 เด็กและเยาวชนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูง จะกระทำผิดน้อยกว่าเด็กและเยาวชนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ

ตารางที่ 26 ความสัมพันธ์ระหว่าง รายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครองต่อเดือนกับการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน

ประเภทความผิด	รายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครองต่อเดือน (บาท)				
	ไม่เกิน 1,500	1,501 - 3,000	3,001 - 10,000	10,000 ขึ้น ไป	รวม
ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย	5 (6.9)	17 (11.8)	5 (8.8)	4 (14.8)	31 (10.3)
ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน	31 (43.1)	67 (46.5)	24 (42.1)	11 (40.7)	133 (44.3)
ความผิดเกี่ยวกับเพศ	6 (8.3)	8 (5.6)	8 (14.0)	1 (3.7)	23 (7.7)
ความผิดตาม พ.ร.บ. ยาเสพติด ฯ	30 (41.7)	52 (36.1)	20 (35.1)	11 (40.7)	113 (37.7)
รวม	72 (240)	144 (48.0)	57 (19.0)	27 (9.0)	300 (100.0)
Chi-square = 17.1008 D.F = 9					
Significance = 0.0000 Gamma = 0.7200					

จากตารางที่ 26 ผลการวิเคราะห์ด้วยค่าสถิติ Chi-square พบว่า รายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครองต่อเดือน มีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยะทราบได้จากค่า Chi-square = 17.1008 , Significance = 0.0000 และค่า Gamma = 0.7200

เมื่อพิจารณาระดับและทิศทางความสัมพันธ์ด้วยค่าสถิติ Gamma พบว่ามีค่าเท่ากับ 0.7200 หมายความว่า ตัวแปรทั้งสองดังกล่าวมีความสัมพันธ์กันในระดับสูงมาก และเป็นไปในทิศทางบวก

ตารางที่ 27 ความสัมพันธ์ระหว่าง หนี้สินของบิดามารดาหรือผู้ปกครองกับการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน

ประเภทความผิด	หนี้สินของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง			
	มี	ไม่แน่ใจ	ไม่มี	รวม
ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย	18 (12.6)	10 (12.7)	3 (3.8)	31 (10.3)
ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน	62 (43.4)	30 (38.0)	41 (52.6)	133 (44.3)
ความผิดเกี่ยวกับเพศ	14 (9.8)	6 (7.6)	3 (3.8)	23 (7.7)
ความผิดตาม พ.ร.บ. ยาเสพติด ฯ	49 (34.3)	33 (41.8)	31 (39.7)	113 (37.7)
รวม	143 (47.7)	79 (26.3)	78 (26.0)	300 (100.0)
Chi-square = 9.4447		D.F = 6		
Significance = 0.0351		Gamma = 0.3211		

จากตารางที่ 27 ผลการวิเคราะห์ด้วยค่าสถิติ Chi-square พบว่า หนี้สินของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง มีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยจะทราบได้จากค่า Chi-square = 9.4447 , Significance = 0.0351 และค่า Gamma = 0.3211

เมื่อพิจารณาระดับและทิศทางความสัมพันธ์ด้วยค่าสถิติ Gamma พบว่ามีค่าเท่ากับ 0.3211 หมายความว่า ตัวแปรทั้งสองดังกล่าวมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง และเป็นไปในทิศทางบวก

ตารางที่ 28 ความสัมพันธ์ระหว่างหนี้สินของเด็กและเยาวชนกับการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน

ประเภทความผิด	หนี้สินของเด็กและเยาวชน		
	มี	ไม่มี	รวม
ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย	28 (10.5)	3 (9.1)	31 (10.3)
ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน	119 (44.6)	14 (42.4)	133 (44.3)
ความผิดเกี่ยวกับเพศ	19 (7.1)	4 (12.1)	23 (7.7)
ความผิดตาม พ.ร.บ. ยาเสพติด ฯ	101 (37.8)	12 (36.4)	113 (37.7)
รวม	267 (89.0)	33 (11.0)	300 (100.0)
Chi-square = 8.0622		D.F = 3	
Significance = 0.0403		Gamma = 0.0296	

จากตารางที่ 28 ผลการวิเคราะห์ด้วยค่าสถิติ Chi-square พบว่า หนี้สินของเด็กและเยาวชน มีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยจะทราบได้จากค่า Chi-square = 8.0622 , Significance = 0.0403 และ Gamma = 0.0296

เมื่อพิจารณาระดับและทิศทางความสัมพันธ์ด้วยค่าสถิติ Gamma พบว่ามีค่าเท่ากับ 0.0296 หมายความว่า ตัวแปรทั้งสองดังกล่าวมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ และเป็นไปในทิศทางบวก

ตารางที่ 29 การทดสอบสมมติฐานที่ 3

ปัจจัยฐานะทางเศรษฐกิจ กับการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน	ระดับความสัมพันธ์
1. รายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครองต่อเดือน	มีความสัมพันธ์ระดับสูงมาก
2. หนี้สินของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง	มีความสัมพันธ์ระดับปานกลาง
3. หนี้สินของเด็กและเยาวชน	มีความสัมพันธ์ระดับต่ำ

จากตารางที่ 29 พบว่า การทดสอบแต่ละตัวแปรย่อยในเรื่อง “ฐานะทางเศรษฐกิจ” ค่าไคสแควร์ ในตารางที่ 26-28 ที่คำนวณได้มีค่ามากกว่าไคสแควร์ในตาราง ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่า ผลการวิจัยนี้ “ยอมรับสมมติฐานที่ 3”

กล่าวคือ ตัวแปร “ฐานะทางเศรษฐกิจ” มีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ย่อมแสดงให้เห็นว่า เด็กและเยาวชนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูง จะกระทำผิดน้อยกว่า เด็กและเยาวชนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่า เด็กและเยาวชนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ แต่ต้องการที่จะบรรลุความต้องการทางสังคม เช่น ต้องการมีทรัพย์สินเงินทอง ต้องการปัจจัยทางด้านวัตถุที่สามารถอำนวยความสะดวกสบายของชีวิต โดยไม่คำนึงถึงวิธีการหรือบรรทัดฐานทางสังคมที่กำหนดไว้ ทำให้มีพฤติกรรมของการกระทำอันเป็นการละเมิดกฎหมาย เพื่อให้บรรลุความต้องการทางสังคมนั้น ซึ่งผลกระทบโดยตรงต่อการตัดสินใจกระทำผิดต่อกฎหมาย ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีไร้ระเบียบ (Anomie theory) ที่กล่าวไว้ว่า วัตถุประสงค์หรือเป้าหมายทางด้านวัฒนธรรม กับวิธีการต่าง ๆ ที่สังคมกำหนดไว้ให้บุคคลปฏิบัติตาม เป็นองค์ประกอบของโครงสร้างสังคม เมื่อใดก็ตามถ้าบุคคลไม่สามารถปรับตัวให้เข้ากับเงื่อนไขทั้งสองประการหรือเงื่อนไขใดเงื่อนไขหนึ่งแล้ว ก็จะทำให้เกิดการกระทำผิดขึ้นได้ นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องสนับสนุนเหตุผล คือ

อูรพี โอสถานนท์ (2533: 105-106) ได้ศึกษาปัจจัยสิ่งแวดล้อมทางสังคมกับการกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชน ผลการศึกษาพบว่า เด็กและเยาวชน ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาต่ำ รายได้ของครอบครัวส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง ค่อนข้างต่ำ นอกจากนี้ลักษณะ

ที่อยู่อาศัย อิทธิพลจากสื่อมวลชนตลอดจนการคบเพื่อนที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบน ยังมีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชน

อัชฌา ลิมปีไพฑูรย์ (2521: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับลักษณะของกลุ่มเพื่อนของเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดในสถานฝึกอบรม พบว่า เด็กที่กระทำความผิดส่วนใหญ่มาจากครอบครัวที่ยากจน บิดามารดาแยกกันอยู่ และการคบเพื่อนไม่ดี จะเป็นสาเหตุหนึ่งให้เด็กและเยาวชนกระทำผิด โดยเด็กส่วนมากที่กระทำความผิดจะเป็นเพื่อนสนิทกัน

Tarde (1978: 186) เชื่อว่าไม่มีใครเป็นอาชญากรโดยกำเนิดแต่เชื่อว่าการแสดงออกของชีวิตในสังคมที่สำคัญอยู่ภายใต้การนำของตัวอย่างที่ได้มีประสบการณ์ ซึ่งตามความเชื่อของเขานี้ทำให้เขาได้ตั้งทฤษฎีการเลียนแบบขึ้นเพื่ออธิบายพฤติกรรมของอาชญากร โดยตั้งข้อสังเกตว่าอาชญากรรมที่เกิดขึ้นนั้นมีความคล้ายคลึงกันและบุคคลหนึ่งจะเลียนแบบพฤติกรรมบุคคลอื่นต่อเมื่อมีการติดต่อกัน ผู้ที่มีฐานะต่ำกว่าจะเลียนแบบผู้ที่มีฐานะสูงกว่า คนเราจะเลียนแบบพฤติกรรมที่เกิดขึ้นใหม่ การเลียนแบบเป็นการเรียนรู้อย่างหนึ่งและการเลียนแบบบางอย่างทำให้เกิดอาชญากรรม อาชญากรรมจะแพร่ออกไปในลักษณะเดียวกับการแพร่ของแฟชั่น

ดังนั้น จากเหตุผลและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จึงสนับสนุนสมมติฐานที่ 3 ที่ว่า เด็กและเยาวชนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูง จะกระทำผิดน้อยกว่าเด็กและเยาวชนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ

สมมติฐานที่ 4 เด็กและเยาวชนที่พักอาศัยอยู่บริเวณแหล่งอาชญากรรมมาก จะกระทำผิดมากกว่าเด็กและเยาวชนที่พักอาศัยอยู่บริเวณแหล่งอาชญากรรมน้อย

ตารางที่ 30 ความสัมพันธ์ระหว่างชุมชนที่พักอาศัยของเด็กและเยาวชนกับการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน

ประเภทความผิด	ชุมชนที่พักอาศัยของเด็กและเยาวชน								
	ชุมชนแออัด	โรงงานอุตสาหกรรม	ท่าเรือสถานีรถไฟ	หมู่บ้านจัดสรร	แฟลต	บ้านเช่า	บ้านพักราชการ	อื่นๆ	รวม
ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย	14 (11.8)	5 (13.5)	5 (11.1)	4 (10.3)	1 (12.5)	1 (2.6)	-	1 (25.0)	31 (10.3)
ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน	48 (40.7)	14 (37.8)	27 (60.0)	19 (48.7)	2 (25.0)	16 (41.0)	5 (50.0)	2 (50.0)	133 (44.3)
ความผิดเกี่ยวกับเพศ	10 (8.5)	4 (10.8)	2 (4.4)	2 (5.1)	1 (12.5)	3 (7.7)	1 (10.0)	-	23 (7.7)
ความผิดตาม พ.ร.บ.ยาเสพติดฯ	46 (39.0)	14 (37.9)	11 (24.5)	14 (35.9)	4 (50.0)	19 (48.7)	4 (40.0)	1 (25.0)	113 (37.7)
รวม	118 (39.4)	37 (12.3)	45 (15.0)	39 (13.0)	8 (2.7)	39 (13.0)	10 (3.3)	4 (1.3)	300 (100.0)

Chi-square = 35.1615   D.F. = 21
Significance = 0.0039   Gamma = 0.4082

จากตารางที่ 30 ผลการวิเคราะห์ด้วยค่าสถิติ Chi-square พบว่า ชุมชนที่พักอาศัยของเด็กและเยาวชนมีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยจะทราบได้จากค่า Chi-square = 35.1615 , Significance = 0.0039 และค่า Gamma = 0.4082

เมื่อพิจารณาระดับและทิศทางความสัมพันธ์ด้วยค่าสถิติ Gamma พบว่ามีค่าเท่ากับ 0.4082 หมายความว่า ตัวแปรทั้งสองดังกล่าวมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง และเป็นไปในทิศทางบวก

ตารางที่ 31 ความสัมพันธ์ระหว่างการกระทำผิดในชุมชนที่พักอาศัยกับการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน

ประเภทความผิด	การกระทำผิดในชุมชนที่พักอาศัย					รวม
	ไม่มี	นานๆ ครั้ง	บางครั้ง	บ่อยครั้ง	เป็นประจำ	
ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย	-	4	-	1	26	31
	-	(8.9)	-	(2.7)	(12.2)	(10.3)
ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน	2	28	-	21	82	133
	(66.7)	(62.2)	-	(56.8)	(38.5)	(44.3)
ความผิดเกี่ยวกับเพศ	-	-	2	2	19	23
	-	-	(100.0)	(5.4)	(8.9)	(7.7)
ความผิดตาม พ.ร.บ. ยาเสพติด ฯ	1	13	-	13	86	113
	(33.3)	(28.9)	-	(35.1)	(40.4)	(37.7)
รวม	3	45	2	37	213	300
	(1.0)	(15.0)	(0.7)	(12.30)	(71.0)	(100.0)
Chi-square = 39.5827		D.F = 12				
Significance = 0.0001		Gamma = 0.1099				

จากตารางที่ 31 ผลการวิเคราะห์ด้วยค่าสถิติ Chi-square พบว่า การกระทำผิดในชุมชนที่พักอาศัยมีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยจะทราบได้จากค่า Chi-square = 39.5827 , Significance = 0.0001 และ Gamma = 0.1099

เมื่อพิจารณาระดับและทิศทางความสัมพันธ์ด้วยค่าสถิติ Gamma พบว่ามีค่าเท่ากับ 0.1099 หมายความว่า ตัวแปรทั้งสองดังกล่าวมีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างต่ำ และเป็นไปในทิศทางบวก

ตารางที่ 32 ความสัมพันธ์ระหว่างการจับกุมผู้กระทำผิดในชุมชนที่พักอาศัยกับการกระทำผิดของเด็กและ
เยาวชน

ประเภทความผิด	การจับกุมผู้กระทำผิดในชุมชนที่พักอาศัย			
	น้อย	ปานกลาง	มาก	รวม
ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย	2 (16.7)	16 (19.3)	13 (6.3)	31 (10.3)
ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน	2 (16.7)	37 (44.6)	94 (45.9)	133 (44.3)
ความผิดเกี่ยวกับเพศ	3 (25.0)	7 (8.4)	13 (6.3)	23 (7.7)
ความผิดตาม พ.ร.บ. ยาเสพติด ฯ	5 (41.7)	23 (27.7)	85 (41.5)	113 (37.7)
รวม	12 (4.0)	83 (27.7)	205 (68.3)	300 (100.0)
Chi-square = 20.4876		D.F. = 6		
Significance = 0.0023		Gamma = 0.2144		

จากตารางที่ 32 ผลการวิเคราะห์ด้วยค่าสถิติ Chi-square พบว่า การจับกุมผู้กระทำผิดในชุมชนที่พักอาศัย มีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยจะทราบได้จากค่า Chi-square = 20.4876 , Significance = 0.0023 และค่า Gamma = 0.2144

เมื่อพิจารณาระดับและทิศทางความสัมพันธ์ด้วยค่าสถิติ Gamma พบว่ามีค่าเท่ากับ 0.2144 หมายความว่า ตัวแปรทั้งสองดังกล่าวมีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างต่ำ และเป็นไปในทิศทางบวก

ตารางที่ 33 การทดสอบสมมติฐานที่ 4

ปัจจัยลักษณะชุมชนที่อยู่อาศัย กับการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน	ระดับความสัมพันธ์
1. ชุมชนที่พักอาศัยของเด็กและเยาวชน	มีความสัมพันธ์ระดับปานกลาง
2. การกระทำผิดในชุมชนที่พักอาศัย	มีความสัมพันธ์ค่อนข้างต่ำ
3. การจับกุมผู้กระทำผิดในชุมชนที่พักอาศัย	มีความสัมพันธ์ระดับค่อนข้างต่ำ

จากตารางที่ 33 พบว่า การทดสอบแต่ละตัวแปรย่อยในเรื่อง “ลักษณะชุมชนที่อยู่อาศัย” ค่าไคสแควร์ ในตารางที่ 30-32 ที่คำนวณได้มีค่ามากกว่าไคสแควร์ในตาราง ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่า ผลการวิจัยนี้ “ยอมรับสมมติฐานที่ 4”

กล่าวคือ ตัวแปร “ลักษณะชุมชนที่อยู่อาศัย” มีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ย่อมแสดงให้เห็นว่า เด็กและเยาวชนที่พักอาศัยอยู่บริเวณแหล่งอาชญากรรมมาก จะกระทำผิดมากกว่า เด็กและเยาวชนที่พักอาศัยอยู่บริเวณแหล่งอาชญากรรมน้อย ซึ่งสามารถที่จะอธิบายได้ว่า เด็กและเยาวชนที่พักอาศัยอยู่ในแหล่งที่มีผู้ที่อยู่อาศัยอย่างแออัดขัดเขียดกันก่อให้เกิดความสกปรกกลายเป็นแหล่งเสื่อมโทรม สุขอนามัยพื้นฐานไม่เพียงพอต่อความต้องการของผู้ที่อยู่อาศัย เช่น ชุมชนแออัด โรงงานอุตสาหกรรม ทำเรือสถานีรถไฟ เป็นอันตรายต่อสุขภาพกายและสุขภาพจิต ผู้ที่อยู่อาศัยปราศจากความเป็นระเบียบ อันก่อให้เกิดปัญหาความยุ่งยากทางสังคมในการแก้ไขปัญหา ขาดสถานที่สำหรับการพักผ่อนหย่อนใจ เช่น สนามกีฬา สนามเด็กเล่น เป็นต้น ทำให้เด็กและเยาวชนมีเวลาว่างมากและหันไปหาการพนัน หรืออบายมุขอย่างอื่นได้ เด็กและเยาวชนที่พักอาศัยอยู่ในแหล่งดังกล่าวจะได้รับอิทธิพลจากสิ่งเลวร้าย ทำให้พวกเขาซึมซับความไม่ดีและผ่านกระบวนการขัดเกลาพฤติกรรมอันไปสู่การกระทำผิดได้ โดยไม่คำนึงถึงบรรทัดฐานทางสังคมที่กำหนดไว้ นอกจากนี้ มีผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องสนับสนุนเหตุผล คือ

ไพโรจน์ สิทธิผลกาล (2529: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาปัจจัยสิ่งแวดล้อมที่มีผลกระทบต่อการกระทำความคิดของเยาวชน พบว่า ปัจจัยสิ่งแวดล้อมที่มีความสัมพันธ์กับการกระทำความคิดของเด็กและเยาวชน ที่สำคัญคือ แหล่งที่อยู่อาศัย

นพพร พานิชสุข (2528) ได้ทำการวิจัย อิทธิพลของครอบครัวที่มีผลต่อการใช้จ่าย กระตุ้นประสาทแอมเฟตามีนของเด็กวัยรุ่น พบว่าปัญหาและสาเหตุในครอบครัวมีอิทธิพลต่อการใช้จ่ายกระตุ้นประสาทแอมเฟตามีน จากสภาพครอบครัวที่หย่าร้างทำให้เด็กขาดความรัก ความอบอุ่น ขาดที่ปรึกษา ทำให้เด็กเกิดความสับสน ขาดที่ยึดเหนี่ยวทางใจ รวมทั้งสภาพแวดล้อมและการคบเพื่อนที่ใช้สารเสพติด จะทำให้เด็กถูกชักจูงไปในทางที่ผิดได้ง่าย จนมีผลให้ใช้สารเสพติด (อ้างถึงใน ประภาณี สุขพรรณสนีย์, 2536: 32)

ศักดิ์ศรี ปรึบาลบรรพตเขตต์ และสุรพล ปธานวนิช (2538: 91) ได้ร่วมกันทำการศึกษา แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนไทย พบว่า ในเขตชุมชนแออัด มักจะพบการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดมากที่สุด และในเขตโรงงานและเกษตรกรรม มักจะเกิดกรณีฆ่าและพยายามฆ่า

สุวิทย์ นิ่มน้อย (2522: 23) ได้กล่าวไว้ว่า สภาพสังคมและวัฒนธรรมของละแวกบ้านที่ต่างกัน ย่อมทำให้จำนวนเด็กที่กระทำผิดมีน้อยต่างกันด้วย ในละแวกบ้านที่เป็นแหล่งเสื่อมโทรม มีความเป็นอยู่ไม่ดี บุคคลในละแวกนั้นมีความประพฤติในทางฝืนระเบียบของสังคมเมื่อเด็กได้เห็นตัวอย่างที่ไม่ดีจากผู้ใหญ่ที่กระทำผิด แต่ไม่ถูกจับกลับใช้ชีวิตอย่างสบาย เด็กจะเกิดความนิยมชมชอบ อีกทั้งการคบเพื่อนชั่วก็ทำได้ง่าย เด็กในละแวกบ้านดังกล่าวมักจะขาดการควบคุมทางครอบครัว ในที่สุดก็สามารถมีช่องทางกระทำผิดได้

อรุณี โอสถานนท์ (2533: 105-106) ได้ศึกษาปัจจัยสิ่งแวดล้อมทางสังคมกับการกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชน ผลการศึกษาพบว่า เด็กและเยาวชน ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาต่ำ รายได้ของครอบครัวส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง ค่อนข้างต่ำ นอกจากนี้ลักษณะที่อยู่อาศัย อิทธิพลจากสื่อมวลชนตลอดจนการคบเพื่อนที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบน ยังมีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชน

ดังนั้น จากเหตุผลและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จึงสนับสนุนสมมติฐานที่ 4 ที่ว่า เด็กและเยาวชนที่พักอาศัยอยู่บริเวณแหล่งอาชญากรรมมาก จะกระทำผิดมากกว่า เด็กและเยาวชนที่พักอาศัยอยู่บริเวณแหล่งอาชญากรรมน้อย

สมมติฐานที่ 5 เด็กและเยาวชนเขียนแบบพฤติกรรมการกระทำผิดตามสื่อมวลชนมาก จะกระทำผิดมากกว่าเด็กและเยาวชนเขียนแบบพฤติกรรมการกระทำผิดตามสื่อมวลชนน้อย

ตารางที่ 34 ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้สึกของเด็กและเยาวชนเมื่อได้รับรู้ข่าวอาชญากรรมกับการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน

ประเภทความผิด	ความรู้สึกของเด็กและเยาวชนเมื่อได้รับรู้ข่าวอาชญากรรม			
	ไม่สนใจ	เฉยๆ	สนใจ	รวม
ความคิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย	21 (9.7)	5 (9.1)	5 (17.9)	31 (10.3)
ความคิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน	97 (44.7)	20 (36.4)	16 (57.1)	133 (44.3)
ความคิดเกี่ยวกับเพศ	15 (6.9)	6 (10.9)	2 (7.1)	23 (7.7)
ความคิดตาม พ.ร.บ. ยาเสพติด ฯ	84 (38.7)	24 (43.6)	5 (17.9)	113 (37.7)
รวม	217 (72.3)	55 (18.3)	28 (9.3)	300 (100.0)
Chi-square = 7.9626		D.F. = 6		
Significance = 0.2409		Gamma = -0.0883		

จากตารางที่ 34 ผลการวิเคราะห์ด้วยค่าสถิติ Chi-square พบว่า ความรู้สึกของเด็กและเยาวชนเมื่อได้รับรู้ข่าวอาชญากรรม ไม่มีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยจะทราบได้จากค่า Chi-square = 7.9626 , Significance = 0.2409 และ Gamma = -0.0883

เมื่อพิจารณาค่าความสัมพันธ์ด้วยค่าสถิติ Significance พบว่ามีค่าเท่ากับ 0.2409 (มากกว่า 0.05) หมายความว่า ตัวแปรทั้งสองดังกล่าว ไม่มีความสัมพันธ์กันในทางสถิติแต่อย่างใด

ตารางที่ 35 ความสัมพันธ์ระหว่าง ระยะเวลาที่เด็กและเยาวชนสนใจข่าวอาชญากรรม กับการกระทำ
ผิดของเด็กและเยาวชน

ประเภทความผิด	ระยะเวลาที่เด็กและเยาวชนสนใจข่าวอาชญากรรม				
	ต่ำกว่า 1 เดือน	1 - 6 เดือน	มากกว่า 6 เดือน - 1 ปี	มากกว่า 1 ปี	รวม
ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย	14 (7.3)	7 (17.1)	8 (20.0)	2 (7.4)	31 (10.3)
ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน	86 (44.8)	15 (36.6)	19 (47.5)	13 (48.1)	133 (44.3)
ความผิดเกี่ยวกับเพศ	15 (7.8)	3 (7.3)	4 (10.0)	1 (3.7)	23 (7.7)
ความผิดตาม พ.ร.บ. ยาเสพติด ฯ	77 (40.1)	16 (39.0)	9 (22.5)	11 (40.7)	113 (37.7)
รวม	192 (64.0)	41 (13.7)	40 (13.3)	27 (9.0)	300 (100.0)
Chi-square = 11.7881		D.F. = 9			
Significance = 0.2255		Gamma = -0.1729			

จากตารางที่ 35 ผลการวิเคราะห์ด้วยค่าสถิติ Chi-square พบว่า ระยะเวลาที่เด็กและเยาวชนสนใจข่าวอาชญากรรม ไม่มีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยจะทราบได้จากค่า Chi-square = 11.7881 , Significance = 0.2255 และ Gamma = -0.1729

เมื่อพิจารณาค่าความสัมพันธ์ด้วยค่าสถิติ Significance พบว่ามีค่าเท่ากับ 0.2255 (มากกว่า 0.05) หมายความว่า ตัวแปรทั้งสองดังกล่าวไม่มีความสัมพันธ์กันในทางสถิติแต่อย่างใด

ตารางที่ 36 ความสัมพันธ์ระหว่างการเขียนแบบการกระทำผิดจากสื่อต่าง ๆ กับการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน

ประเภทความผิด	การเขียนแบบการกระทำผิดจากสื่อต่าง ๆ			
	ใช่	ไม่แน่ใจ	ไม่ใช่	รวม
ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย	-	15	16	31
	-	(17.4)	(8.6)	(10.3)
ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน	17	34	82	133
	(63.0)	(39.5)	(43.9)	(44.3)
ความผิดเกี่ยวกับเพศ	3	8	12	23
	(11.1)	(9.3)	(6.4)	(7.7)
ความผิดตาม พ.ร.บ. ยาเสพติด ฯ	7	29	77	133
	(25.9)	(33.7)	(41.2)	(37.7)
รวม	27	86	187	300
	(9.0)	(28.7)	(52.3)	(100.0)
Chi-square = 11.1911 D.F. = 6				
Significance = 0.0501 Gamma = 0.1313				

จากตารางที่ 36 ผลการวิเคราะห์ด้วยค่าสถิติ Chi-square พบว่า สาเหตุการกระทำผิดมาจากสื่อมวลชน ไม่มีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยจะทราบได้จากค่า Chi-square = 11.1911 , Significance = 0.0501 และ Gamma = 0.1313

เมื่อพิจารณาค่าความสัมพันธ์ด้วยค่าสถิติ Significance พบว่ามีค่าเท่ากับ 0.0501 (มากกว่า 0.05) หมายความว่า ตัวแปรทั้งสองดังกล่าวไม่มีความสัมพันธ์กันในทางสถิติแต่อย่างใด

ตารางที่ 37 การทดสอบสมมติฐานที่ 5

ปัจจัยอิทธิพลของสื่อมวลชน กับการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน	ระดับความสัมพันธ์
1. ความรู้สึกรู้สึกของเด็กและเยาวชนเมื่อรับรู้ ข่าวอาชญากรรม	ไม่มีความสัมพันธ์
2. ระยะเวลาที่เด็กและเยาวชนสนใจ ข่าวอาชญากรรม	ไม่มีความสัมพันธ์
3. การเขียนแบบการกระทำผิดจาก สื่อต่าง ๆ	ไม่มีความสัมพันธ์

จากตารางที่ 37 พบว่า การทดสอบแต่ละตัวแปรย่อยในเรื่อง “อิทธิพลของสื่อมวลชน” ค่าไคสแควร์ ในตารางที่ 34-36 ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่าไคสแควร์ในตาราง ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่า ผลการวิจัยนี้ “ปฏิเสธสมมติฐานที่ 5”

กล่าวคือ ตัวแปร “อิทธิพลของสื่อมวลชน” ไม่มีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ย่อมแสดงให้เห็นว่า เป็นการปฏิเสธว่า เด็กและเยาวชนเขียนแบบพฤติกรรมกรรมการกระทำผิดตามสื่อมวลชนมาก จะกระทำผิดมากกว่า เด็กและเยาวชนเขียนแบบพฤติกรรมกรรมการกระทำผิดตามสื่อมวลชนน้อย อันเนื่องมาจากว่า การศึกษาเกี่ยวกับอิทธิพลของสื่อมวลชนนั้น เด็กและเยาวชนที่ได้รับข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ ทั้งทางด้านอาชญากรรม ความบันเทิง กีฬา เด็กและเยาวชนเหล่านั้นไม่ได้้นำการรับรู้สาระจากสื่อต่าง ๆ มาสู่กระบวนการจัดกลาพฤติกรรมอันนำไปสู่พฤติกรรมเขียนแบบการกระทำผิด หรืออาจกล่าวได้ว่า เด็กและเยาวชนที่ได้รับรู้ข่าวสารจากสื่อมวลชนนั้นเป็นเพียงแต่รับรู้ความบันเทิงเท่านั้น โดยไม่ได้นำมาสู่กระบวนการจัดกลาพฤติกรรมที่จะนำไปสู่การกระทำผิดแต่อย่างใด

ดังนั้น จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงไม่สนับสนุนสมมติฐานที่ 5 ที่ว่า เด็กและเยาวชนเขียนแบบพฤติกรรมกรรมการกระทำผิดสื่อมวลชนมาก จะกระทำผิดมากกว่า เด็กและเยาวชนเขียนแบบพฤติกรรมกรรมการกระทำผิดสื่อมวลชนน้อย